

[Schlüter.]

Vi mente i det konservative folkeparti, at langt de fleste af regeringens spareforslag var fornuftige og nødvendige, og derfor håber vi, at det under udvalgsforhandlingen vil være muligt at vende tilbage til både de spareforslag, regeringen har fremsat, og dem, som er kommet fra andre partiers side.

En af ulemperne ved bunden opsparing er jo, at en række, typisk mindre, virksomheder kommer i den situation, at de skal indbetale et større beløb i bunden opsparing, end de får udbetalt over ATP — det gælder alle enkeltmandsvirksomheder — og det vil for de ikke-eksporterende virksomheder kunne give betydelige vanskeligheder. Det må vi se nærmere på. Det kan jo ikke være meningen, at man netop til efteråret, når den dårligere konjunktur kan ventes, sætter en række virksomheder i vanskeligheder ved, at deres likviditet belastes for hårdt igennem den klækkelige bundne opsparing. Det kan give større ledighed end ellers.

På lidt længere sigt tror vi folketinget må ind på den tænkning, at vi stiler mod en politik, hvor skattelettelse kan erstatte nogle af pengeindkomstforhøjelserne. Vi kan ikke, hverken i år eller til næste år, leve med omkostningsstigninger på omkring en snes procent, hvis vore konkurrenter i andre lande nøjes med omkring det halve, og sådan tegner det sig. Vi vil derfor fremhæve den kendsgerning, at lavere indkomststigninger vil kunne motivere en lempeligere finanspolitik. Det betyder, at man for forholdsvis små besparelser kan fremskaffe midler til en skattelettelse, der kan erstatte visse lønforhøjelser. Den tanke må ind i billedet, og det vil sige, at det må også den teknik, at vi på en eller anden måde får et langt tættere samarbejde mellem regering og folketing på den ene side og de store, indflydelsesrige — for det er de jo — organisationer på den anden side. Ikke at organisationerne skal bestemme, slet ikke, det skal folketinget, men et forsøg på et samarbejde om indkomspolitik og skattepolitik bør vi gøre.

Når vi er igennem denne første fase af de økonomiske forhandlinger, så mener vi, at der bør tages initiativ til oprettelse af et kontaktudvalg eller samarbejdsudvalg, eller hvad man nu vil kalde det, mellem det offentlige, erhvervslivet og organisationerne

for at få en indkomspolitik af denne karakter stablet på benene. Alternativet til vor politik: skattelettelse i stedet for lønforhøjelse, det vil jo være en højere arbejdsløshed og en dårligere økonomisk balance over for udlandet, som ingen som helst er tjent med.

Vi går til udvalgsarbejdet med vilje og lyst til at være med; det er klart, at forudsætningen må være, at der er plads til at vore synspunkter kan komme frem og få indflydelse på den samlede ret, der nu skal koges sammen.

Erhard Jakobsen (CD):

Det forslag, der er lagt frem i dag, ville det være meget let at komme med kritiske bemærkninger til. De forslag, der vil komme i den kommende tid, herunder ikke mindst bunden opsparing, vil det være endnu lettere at komme med kritiske bemærkninger til. Det vil oven i købet være muligt for hvert eneste parti at bevise, at det parti havde meget bedre ideer at komme med end de forslag, der ligger her. Enhver høne er jo mest glad for sine egne kyllinger, og jeg skal da ikke lægge skjul på, at centrum-demokraterne var meget glade for og meget stolte af vores lille kylling med dokumentet på de 1.500 kr. Men alt det har egentlig så uendelig lille betydning sammenlignet med den kendsgerning, som også hr. Schlüter var inde på, at der jo er sket noget helt nyt i dansk politik — ja, nyt er det ikke, for man har vel set det for 9, 10, 11 år siden, men det er i al fald noget nyt, der er sket nu. Og stillet over for det, føler men egentlig ikke særlig megen trang til pindehuggeri om økonomiske detaljer, som vi jo ikke kender og ikke kan kende. Det er ikke regeringens skyld, vi ikke kender dem. Jeg har faktisk i udvalget måttet konstatere, at det er umuligt nogetstedsfra at få nøjagtigt at vide, hvad vores største risiko er i det kommende års tid. Er det omkostninger, der stiger så meget, at vor konkurrenceevne bliver for stærkt forringet, eller er det prisstigninger som følge af en efterspørgselsekspllosion? Er det en arbejdsløshed, der nærmest betyder efterspørgselsnedgang, eller er det en efterspørgselsstigning, der måske også kan betyde en overophedet arbejdssituation? Der er ingen, der ved det. Der er ingen, der kan svare på det. Derfor er det altså meget,